

UUT'T OLDE VODDEN

Wat is'n mense toch afhankeluk!
Klèin kònt ze niks beginnen,
Ze bunt dan wel ontvankeluk
Lòat zich deur andren minnen.
Van nature kan 'tkind zuugen,
Dat deut't meestied heel vewoed,
Zal ok wat weer uut spuugen,
Dat vièl allich neet goed.
Heel langzaam zal ut greujen
En joaren kan ut duren dan
Veurd dat zon kind 'tkan reujen
En zelf de kos vedeenen kan.

Dan bunt ut endlik mensen
Dee ech in de wereld stoat,
Hebt olmoòle vòlle wensen
Dee meestied neet op goat.
Met vallen en met opstaan,
Soms zièk, moor mees gezond
Hebt somgen wel nut edoan
En kwammen zèlf ok goed rond.
Dan nò'tied stopt ze dr mee,
Zek dat ze genog hebt edoan,
Dan kriegt ze eur A.O.W.
En zòlt langzaam weer af goan.

Ut mensenlèven vanaf ut begin
Dus deur ànderen verzorgd,
Al zit tr up and downs ok in
Lickt tut't ende gewaarborgd.
Risiko's wille wie uuthannen,
Ut bettere wodt deur ons vebeid
En wiej werkt almoor an plan'n
Veur nóg meer zekerheid!
De olde dag das'n idee-fixe
En heupe mense denkt ok moar,
Zee bunt ummers zo gewieks
Dat ze wodt wel honderd joar.

Toch is'n mense hoge veheven
Bòven wat wieter lèèft op eerd,

An eur is ok de mách egeven,
tBunt mense dee d'eerd beheerd.
Moar bieje geboorte hulpeloos,
tIs'n onneuzel wurm daj ziet,
Later meschien een bolleboos,
Moar dat duurt nog'nhele tied.
Doorentegen in d'fauna geboorn
Door zøj vesteld van stoan,
Biej déé geet gin tied veloorn
Kònt drek hoas lopen of goan!

Umdat olden neet vezorgen kunt
Dee de natuur ut veur eur,
Jongen dee dóór geboorn bunt
Ligt eers een heel stuk veur.
De olden, moar weinig begaafd
Hebt met d'jongen niks te zeurn,
Dee hoeft enkel moor gelaafd,
Knt wieter zichzelf wel reurn.
Een mense goan vegelieken
Met beeste, mag bowisse neet,
Aw ut wel deen zol ons blieken
Dat'tmet mense andes geet.

As'n mensesje zuut ut lèvenslich,
Oft al is met'nlach of tròan,
Dan wette wiej dat zon wich
Nog in moanden neet kan stoan!
Ze zòlt'tleg in'n wiège dan,
tKan zich amper'nbetje vereurn,
Moar wat ut zeker al wel kan,
Is blèèren, de ròste vesteurn!
Veur de res mot ut vòl drinken
En ok, dat spant hoas de kroon,
Ie vindt thummel bie de pinken
Ast wat in d'luier zal doon.

Kinderkus kriegt wel us stoepn
Stuupkes zekt ze dan hier,
Nò'nveloop begint ze te kroepen
Dat gif de olders dan plezier!

Moar altied mot ter op elet
Dat tkind zich neet bezeerd,
Ok al ist in de boks ezet
Dat tzieh neet verenneweerd.
Moar twodt dan zo anhankeluk,
Ut lopen wodt ok al eleerd,
En ist'ndag wat krankeluk
Dan mot alles uut eprobeerd!

Ze zòlt zon kind dan poetelen
En umdat ut dan was wat stil
In'npaar dage ok retroetelen,
tKan kr kriègen wat ut wil!
Dan kump'tnòa schole goan an
Das tan eers brengn en halen,
Tut dat tmet andren mét kan
En neet meer zal vedwalen.
Op schole zòlt ze vòlle leern,
Wodt met wiesheid vol estort,
Door tussendeur meerdre kern
Doot ze spòllekus en sport!

Toè wiej nog kinder waarn
Zow ok met kniekers kuülen,
Zoln hoeplen an hādlopen paarn
Ai veloorn zøj hoaste huulen!
Och ok int grootmenslèven dan
Geet neet alles veur de wind!
Soms vin iej dat ut andes kan,
Moar ut zit olmoòl vas epind!
As enkling kòj niks beginnen,
tIs de massa dee ut deut hier,
En door kòj ut neet van win'n,
nMense is'n soort kuddiedier.

Toch is óvral't idee vesterkt
Dat wiej mot wenden de stèven,
Dr wodt deur àl mindren ewerkt,
En àl méer motr van déé lèven!

OME JEHAN